

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.600 van 2 oktober 2014
in de zaak A. 207.337/VII-38.705.**

In zake : Hakan BILGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 december 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 16 oktober 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen van 10 april 2012, houdende de weigering aan Hakan Bilge van vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 september 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Als gevolg van de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) vraagt verzoeker de hernieuwing van zijn vergunning tot het voorhanden hebben van een halfautomatisch pistool, merk Tanfoglio, model/type T97F, kaliber .45ACP. Hij vraagt eveneens een vergunning voor een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Winchester, model/type lever-action M94AE, kaliber 30.30 W, dat ingevolge de inwerkingtreding van de wapenwet

vergunningsplichtig is geworden. Ten slotte vraagt hij ook een vergunning voor een lang vuurwapen met getrokken loop, merk FN UZI, model/type halfautomatisch machinepistool, kaliber 9 mm Luger. Als wettige reden tot het voorhanden hebben van deze vuurwapens roept hij sportief en recreatief schieten in.

3.2. Op 9 juli 2010 geeft de lokale politie te Aalst een negatief advies. In het advies wordt melding gemaakt van een proces-verbaal wegens opzettelijke slagen en verwondingen en een proces-verbaal wegens smaad, rechtstreekse mondelinge bedreiging met bevel of voorwaarde, racisme en xenofobie. Uit de vaststellingen wordt afgeleid dat verzoeker "een agressief karakter heeft en geneigd is om geweld te gebruiken in conflictsituaties", zodat er een vermoeden is dat de aflevering van de vergunningen de openbare orde en veiligheid kan schaden.

3.3. Op 18 oktober 2011 geeft de procureur des Konings te Dendermonde eveneens een ongunstig advies. Dit advies luidt als volgt :

"Hakan Bilge staat bij de gerechtelijke diensten gekend als een agressief persoon. Mijn ambt verwijst in het bijzonder naar het dossier DE43.LB.4439/08 waarin betrokkene zonder meer een kopstoot geeft aan een persoon van wie hij nog geld moest krijgen.

Betrokkene lijkt zijn problemen op te lossen met geweld.

Het behoeft geen betoog dat agressie en geweld niet kunnen worden gerijmd met wapenbezit.

De openbare orde, rust en veiligheid kan m.i. niet worden gegarandeerd wanneer men Hakan Bilge een wapen toevertrouwt".

3.4. In zijn schriftelijk verweer wijst verzoeker erop dat de processen-verbaal waarop de adviezen van de lokale politie en van de procureur des Konings gebaseerd zijn, geseponneerd werden en dat hij bijgevolg van het vermoeden van onschuld dient te genieten.

3.5. Op 10 april 2012 beslist de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen om de vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens te weigeren. Deze beslissing steunt onder meer op de volgende overwegingen :

"Overwegende dat één van de doelstellingen van de wapenwetgeving erin bestaat de maatschappij te beschermen en het aantal ongelukken te verminderen;

Overwegende dat de informatie verstrekt door zowel de lokale politie Aalst als de procureur des Konings te Dendermonde aangeven dat de heer Bilge een agressieve persoonlijkheid heeft; dat het feit dat beide strafdossiers die lastens betrokkene werden geopend, uiteindelijk werden geseponeerd, daaraan niets verandert; dat het geven van een kopstoot als maatschappelijk compleet onaanvaardbaar gedrag moet beoordeeld worden; dat dergelijke vorm van agressie onverenigbaar is met vuurwapenbezit; dat de feiten in kwestie zich in 2008 hebben voorgedaan; dat het bijgevolg om (...) recente feiten gaat; dat de beide adviezen moeten gezien worden in het kader van de (verdere) handhaving van de openbare rust en veiligheid".

3.6. Op 30 april 2012 stelt verzoeker tegen de voormelde beslissing van de provinciegouverneur beroep in bij de minister van Justitie. Hij voert aan dat hij nooit werd veroordeeld en derhalve als onschuldig moet worden beschouwd. Hij legt een aantal verklaringen voor waaruit moet blijken dat hij geen agressief persoon is.

3.7. De procureur des Konings te Dendermonde deelt op 21 mei 2012 aan de federale wapendienst mee dat hij zijn ongunstig advies handhaaft.

3.8. Ook de lokale politie te Aalst bevestigt op 31 mei 2012 haar eerdere ongunstig advies. Zij wijst er tevens op dat tegen verzoeker een proces-verbaal wegens illegaal wapenbezit werd opgesteld en zijn wapens in beslag werden genomen omdat hij deze in strijd met de beslissing van de provinciegouverneur nog altijd in zijn bezit had.

3.9. Op 16 oktober 2012 verwerpt de minister van Justitie het beroep van verzoeker tegen de beslissing van de provinciegouverneur tot weigering van de wapenvergunningen. Dit is het thans bestreden besluit, dat steunt op de volgende motieven :

"(...)

Uit het negatief advies ons toegestuurd door de lokale politie weerhouden we dat u op 31/05/2012 nog steeds aan de politie niet had meegedeeld wat de bestemming was van uw vuurwapens. In het proces-verbaal met notificatie DE.36.LB.007480/2012 zegt u uitdrukkelijk dat u geen afstand wenst te doen van uw wapens. Uw wapens werden dan ook in beslag genomen en neergelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde. Dit betekent dat u de beslissing van de gouverneur van Oost-Vlaanderen d.d. 10/04/2012 niet hebt nageleefd en dat u zodoende de wapenwet hebt geschonden.

Uit het proces-verbaal met notificatie DE.43.LB.004439/2008 d.d. 3/04/2008 weerhouden we dat u bij een dispuut over de betaling van uitgevoerde werken onmiddellijk de andere partij een kopstoot toediende. De wederpartij gooide dan een blikje cola naar uw hoofd. U verklaarde zelf aan de politieagenten dat u als eerste een kopstoot uitdeelde.

Het proces-verbaal met notificatie DE.41.LB.012397/2006 d.d. 14/09/2006 vermeldt dat u geverbaliseerd werd omdat uw wagen verkeerd geparkeerd stond in de Nestor De Tièrestraat te Aalst. Naderhand kwam u af om uw wagen te verzetten en reageerde u aanmatigend tegen de politieagenten die u geverbaliseerd hadden. U weigerde uw wagen te verplaatsen, maakte racistische opmerkingen naar de agenten toe en meldde meteen al dat u uw boete niet zou betalen. U begon ook te duwen en te trekken en zegde op dreigende toon tegen de politieagent dat hij uw nummerplaat uit zijn verslagboek diende te verwijderen, zoniet zou er iets gebeuren.

Naderhand legden de politiefunctionarissen klacht met burgerlijke partijstelling tegen u neer.

In zijn arrest met nr. 193.442 van 19 mei 2009 verklaart de Raad van State uitdrukkelijk dat er geen bezwaar tegen bestaat dat het bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren, rekening houdt met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid. Het strafrechtelijk vermoeden van onschuld staat daar niet aan in de weg.

In uw verweer d.d. 30/04/2012 legt u een paar verklaringen neer van uw burelen waarin vermeld staat dat u niet agressief zou zijn.

Aangezien u de beslissing van de gouverneur van Oost-Vlaanderen niet naleefde en dat u af en toe zeer agressief reageert wanneer u iets niet zint, menen wij dat uw gedrag de openbare orde-toets, zoals hierboven uitgebreid omschreven, niet kan weerstaan. Wij bevestigen dan ook de weigeringsbeslissing van de gouverneur van Oost-Vlaanderen d.d. 10 april 2012".

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert verzoeker aan dat het bestreden besluit is aangetast door machtsoverschrijding, doordat ten onrechte wordt gesteld dat door geen afstand te doen van zijn wapens, verzoeker de beslissing van de provinciegouverneur niet heeft nageleefd en de wapenwet heeft geschonden. Hij had immers tegen de beslissing van de provinciegouverneur beroep aangetekend en hoopte dus om een vergunning te verkrijgen om zijn wapens te behouden. Bovendien stelt verzoeker dat deze feiten dateren van na de beslissing waartegen beroep werd aangetekend, zodat de minister hiermee geen rekening kon houden bij de beoordeling van het beroep tegen de beslissing van de provinciegouverneur.

5. De verwerende partij antwoordt dat uit geen enkele bepaling van de wapenwet blijkt dat het beroep tegen de beslissing van de provinciegouverneur de uitvoering van die beslissing zou schorsen. Omdat die beslissingen de openbare orde en veiligheid raken, zijn zij integendeel onmiddellijk uitvoerbaar.

Bovendien merkt zij op dat de federale wapendienst ingevolge de devolutieve kracht van het beroep over dezelfde bevoegdheid beschikt als de provinciegouverneur en bij de beslissing in beroep rekening kan houden met alle feiten en elementen die in het kader van het beroep worden ter kennis gebracht.

6. Verzoeker dupliceert dat zijn aanvragen bij de ontvangst ervan hadden moeten worden goedgekeurd en dat het besluit van de provinciegouverneur tot weigering van de vergunningen onterecht werd genomen. Dienvolgens had zijn beroep tegen de beslissing van de provinciegouverneur niet mogen worden verworpen.

Beoordeling

7. Het bestuurlijk beroep dat op grond van artikel 30 van de wapenwet bij de minister van Justitie of zijn gemachtigde wordt ingesteld tegen de beslissing van de provinciegouverneur, heeft geen schorsende werking. In afwachting van de uitspraak over zijn beroep, diende verzoeker zich derhalve te schikken naar de beslissing van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen. Hij mocht dienvolgens zijn wapens, ook al had hij tegen de beslissing van de provinciegouverneur beroep ingesteld, niet in zijn bezit houden.

8. Voorts verleent het bestuurlijk beroep aan de beroepsinstantie een ruimere beoordelingsbevoegdheid dan een jurisdictioneel beroep, aangezien die instantie niet alleen de wettigheid maar ook de opportuniteit van de te nemen maatregel onderzoekt. De beroepsinstantie kan eventueel rekening houden met nieuwe gegevens, zelfs wanneer deze zich voordoen nadat de beslissing in eerste aanleg werd genomen.

Het middel gaat er bijgevolg verkeerdelijk van uit dat bij de beslissing over het beroep tegen de weigering door de provinciegouverneur van een aanvraag tot het verkrijgen van een wapenvergunning geen rekening zou mogen worden gehouden met feiten die zich na de weigeringsbeslissing van de provinciegouverneur hebben voorgedaan. Er is geen beletsel dat de minister van Justitie of zijn gemachtigde die over het beroep tegen de beslissing van de provinciegouverneur uitspraak doet, nieuwe relevante gegevens in aanmerking neemt. De verwerende partij kon het proces-verbaal wegens illegaal wapenbezit dat ten laste van verzoeker werd opgesteld derhalve wettig in haar beoordeling betrekken.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

9. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker meent dat het evenredigheidsbeginsel is geschonden doordat uit twee processen-verbaal wordt afgeleid dat zijn wapenbezit een potentieel gevaar inhoudt voor de openbare orde, zonder dat rekening wordt gehouden met het gevolg dat aan die processen-verbaal werd gegeven en met het feit dat hij een blanco strafregister heeft. Bovendien stelt hij dat uit artikel 6.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna : EVRM) en uit artikel 14.2 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna : BUPO) volgt dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd voor onschuldig moet worden gehouden tot zijn schuld volgens de wet is bewezen.

Vervolgens argumenteert verzoeker dat het onredelijk is om op grond van oude en geïsoleerde feiten de wapenvergunningen te weigeren, te meer daar hij op het ogenblik van de feiten wel over een wapenvergunning beschikte. Hij wijst op rechtspraak van de Raad van State waarin zou zijn gesteld dat aan minder recente gegevens niet ieder belang kan worden ontzegd wanneer er ook meer recente feiten zijn die deze gegevens ondersteunen. Verzoeker merkt evenwel op dat er te dezen geen actuele gegevens bestaan die zijn zogenaamde agressiviteit ondersteunen en die een beslissing tot weigering van de wapenvergunningen kunnen rechtvaardigen. Hij beklemtoont dat de in de processen-verbaal vermelde feiten niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid en dus in geen geval zijn bewezen. Daarbij komt, zo stelt hij, dat de Raad van State heeft geoordeeld dat feiten die in het verleden geen aanleiding hebben gegeven tot de intrekking van een vergunning achteraf niet meer in aanmerking kunnen worden genomen.

10. De verwerende partij antwoordt dat de provinciegouverneur, en in hoger beroep de federale wapendienst, aan artikel 13, eerste lid, van de wapenwet de bevoegdheid ontleen om het recht om een wapen voorhanden te hebben te beperken, te schorsen of in te trekken indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren, en zulks na advies van de procureur des Konings. Zij zet uiteen dat de wapenwet een principieel verbod heeft ingesteld op het voorhanden hebben van alle vuurwapens, tenzij daarvoor een gemotiveerde vergunning wordt verleend, dat de wapenvergunning of de toelating tot het voorhanden hebben van vuurwapens aldus de uitzondering is en dat de wapenwet dan ook een strikte toepassing vereist.

De verwerende partij merkt vervolgens op dat het bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren rekening mag houden met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid. Zij wijst erop dat in het bestreden besluit drie belangrijke feitelijke elementen worden aangehaald die de bestreden beslissing op afdoende wijze motiveren en waaruit kon worden besloten dat het wapenbezit van verzoeker een gevaar kan betekenen voor de openbare orde en veiligheid. Uit de gevraagde adviezen en de ter beschikking gestelde processen-verbaal blijkt volgens haar dat het bestreden besluit op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en afdoende is gemotiveerd, zowel wat betreft de feiten als de daaruit getrokken conclusie. Op basis van de vastgestelde feiten zou zij in redelijkheid tot haar weigeringsbeslissing zijn gekomen.

11. In zijn memorie van wederantwoord benadrukt verzoeker dat achterhaalde feiten die in het verleden geen aanleiding hebben gegeven tot de intrekking van een wapenvergunning niet kunnen worden aangevoerd om het potentieel gevaar voor de openbare orde aan te tonen. Volgens verzoeker druist het bestreden besluit dan ook in tegen het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Beoordeling

12. Overeenkomstig de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 44, § 2, van de wapenwet kan de provinciegouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de wapenvergunning weigeren indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat een betrokkene inhoudt voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen, beschikken de provinciegouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken op grond van artikel 30 van de wapenwet, over een ruime discretionaire bevoegdheid. Zij vermogen uit bepaalde feiten af te leiden dat het vuurwapenbezit de openbare orde kan verstoren. Het is in dit verband niet vereist dat de openbare orde daadwerkelijk wordt verstoord. Evenmin is vereist dat de betrokkene veroordeeld is voor een misdrijf. Feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, zijn voldoende.

Derhalve staat niets eraan in de weg dat het bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren, rekening houdt met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid. De omstandigheid dat een strafdossier werd geseponneerd sluit dan ook niet uit dat de minister van Justitie de door de politie of het parket vastgestelde feiten in aanmerking neemt bij zijn beoordeling teneinde elk risico voor de openbare orde uit te sluiten, op voorwaarde dat die feiten werkelijk bestaan, relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Het strafrechtelijk vermoeden van onschuld, onder meer gewaarborgd door artikel 6.2 van het EVRM en 14.2 van het BUPO, doet daaraan geen afbreuk.

13. Met het bestreden besluit weigert de minister van Justitie de gevraagde wapenvergunningen, omdat het wapenbezit van verzoeker gevaarlijk kan zijn voor de openbare orde en veiligheid.

Om tot dat besluit te komen steunt de verwerende partij op de processen-verbaal vermeld in de adviezen van de procureur des Konings te Dendermonde en van de lokale politie van de politiezone Aalst.

Het bestreden besluit verwijst naar :

- het aanvankelijk proces-verbaal nr. DE.36.LB.007480/2012 van 31 mei 2012 wegens "illegaal bezit van een vergunningsplichtig vuurwapen / niet naleven van het weigeringsbesluit van de Gouverneur betreffende de wapenvergunningen";
- het aanvankelijk proces-verbaal nr. DE.43.LB.004439/2008 van 3 april 2008 wegens "wederzijdse opzettelijke slagen en verwondingen (vechtpartij)";
- het aanvankelijk proces-verbaal nr. DE.41.LB.012397/2006 van 14 september 2006 wegens "smaad, rechtstreekse mondelinge bedreiging, met bevel of voorwaarde, racisme en xenofobie".

De verwerende partij stelt op basis van die processen-verbaal het volgende :

"Uit het negatief advies ons toegestuurd door de lokale politie weerhouden we dat u op 31/05/2012 nog steeds aan de politie niet had meegedeeld wat de bestemming was van uw vuurwapens. In het proces-verbaal met notificatie DE.36.LB.007480/2012 zegt u uitdrukkelijk dat u geen afstand wenst te doen van uw wapens. Uw wapens werden dan ook in beslag genomen en neergelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde. Dit betekent dat u de beslissing van de gouverneur van Oost-Vlaanderen d.d. 10/04/2012 niet hebt nageleefd en dat u zodoende de wapenwet hebt geschonden.

Uit het proces-verbaal met notificatie DE.43.LB.004439/2008 d.d. 3/04/2008 weerhouden we dat u bij een dispuut over de betaling van uitgevoerde werken onmiddellijk de andere partij een kopstoot toediende. De wederpartij gooide dan een blikje cola naar uw hoofd. U verklaarde zelf aan de politieagenten dat u als eerste een kopstoot uitdeelde.

Het proces-verbaal met notificatie DE.41.LB.012397/2006 d.d. 14/09/2006 vermeldt dat u geverbaliseerd werd omdat uw wagen verkeerd geparkeerd stond in de Nestor De Tièrestraat te Aalst. Naderhand kwam u af om uw wagen te verzetten en reageerde u aanmatigend tegen de politieagenten die u geverbaliseerd hadden. U weigerde uw wagen te verplaatsen, maakte racistische opmerkingen naar de agenten toe en meldde meteen al dat u uw boete niet zou betalen. U begon ook te duwen en te trekken en zegde op dreigende toon tegen de politieagent dat hij uw nummerplaat uit zijn verslagboek diende te

verwijderen, zoniet zou er iets gebeuren.

Naderhand legden de politiefunctionarissen klacht met burgerlijke partijstelling tegen u neer".

Hoewel verzoeker poneert dat het om "oude en geïsoleerde feiten" gaat die niet meer in aanmerking zouden mogen worden genomen om hem de wapenvergunningen te weigeren, neemt de Raad van State niet aan dat het redelijkheidsbeginsel zich er tegen verzet dat het bestuur de feiten in kwestie betreft bij de beoordeling van het risico van verzoekers wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid, temeer omdat het meest recente proces-verbaal dateert van 31 mei 2012. De verwerende partij kon dan ook op grond van de vaststelling dat verzoeker geen passend gevolg heeft gegeven aan de beslissing van de provinciegouverneur en dat hij bij herhaling zeer agressieve gedragingen tentoon heeft gespreid, naar recht en redelijkheid besluiten dat zijn gedrag niet strookt met de door de wapenwet vereiste waarborgen inzake het bewaren van de openbare orde. Bovendien kan aan de verwerende partij niet worden verweten dat zij op basis van de in het bestreden besluit vermelde feiten niet eerder tot de intrekking van verzoekers wapenvergunningen is overgegaan. Het blijkt immers niet dat die feiten haar reeds eerder bekend waren.

Het tweede middel is niet gegrond.

V. Kosten

14. Op de terechtzitting heeft de verwerende partij afstand gedaan van haar op 25 juni 2014 ingediend verzoek om verzoeker te veroordelen tot de betaling van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, namelijk 700 euro. Over dat verzoek dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys